

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cantvs Vigesimvsprimvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

*Nam solum amare est me-
um exercitium.*

Ac si diceret; iam enim has vniuersas
potentias & habilitatem substantiæ, ani-
mæ & corporis mei, quæ pridem inuti-
libus quibusdam rebus impendebam,
iam, inquam, in exercitium amoris con-
uertid est, tota animæ, & corporis mei
aptitudo ex amore mouetur, dum quic-
quid ago, ex amore facio, & quicquid
patior, ex amore sustineo. Porro notan-
dum nunc est, quod cum anima ad hunc
statum peruenit, totum exercitium por-
tionis spiritualis, nempe animæ, & por-
tionis sensitiuæ, nempe corporis, siue a-
gendo, siue patiando, quomocunque
tandem sit, maiorem semper ei amorem,
& delitium in dilecto efficit: quin imo
ipsum orationis exercitium, Deique
commercium, quod hætenus versari so-
lebat circa alias considerationes, & mo-
dos, iam nunc in amoris exercitium con-

uersum est. Itaque siue conuersatio animæ
versetur circa temporalia: siue illius exer-
citiū sit circa spiritualia, & conuersationem
cum Deo, iure affirmare potest talis
anima:

*Nam solum amare est me-
um exercitium.*

Fælix status, fælix vita, fælix denique
anima, quæ eo peruenit, vbi omnia illi
sunt amoris substantia, & desponsationis
delitiæ: in quibus constituta Sponsa, vere
potest dicere Sponso verba illa, quæ aliàs
in Canticis eum alloquuta vsurpauit, di-
cens: *Omnia poma noua, & vetera, dilecte mi,* Cant. 7:13
seruaui tibi: quasi diceret. Dilecte mi, quid-
quid asperum, & laboriosum est, volo
propter te: & quidquid dulce, & suaue est
cupio tibi. Verum germanus huius versus
sensus etiam talis est: quod scilicet anima
in hoc statu desponsationis spiritualis, vt
plurimum versatur in vnione amoris, quæ
est cõmunis assistentia voluntatis in Deo.

CANTVS VIGESIMVS-

P R I M V S.

CANCION XXI.

SENSVS.

*Pues ya si en el exido
Deo y mas no suere vista ni ballada
Dirijs, que me he perdido
Que andando enemorada
Me haze perdidiz a y fui genada.*

*Si ergo deinceps in prato
Visa non suero, nec inuenta,
Dicite me perijisse,
Nam cum arderem amore,
Sponte perij, sed fui lucrifacta.*

DECLARATIO.

Respondet in hoc Cantu anima, tacitæ cuidã obiurgationi hominum mundano-
rum, qui prout illis moris est, notare solent eos, qui serio vacant Deo; quod nimis
abstra-

B.
Joanni
a Cru

Oper
myst
N
12

Qua ra-
tione ani-
ma in hoc
statu seip-
sam per-
dat.

abstracti, & extraxi sint in modo agendi; unde inutiles reputant & perditos, quantum ad ea, quae mundus aestimat, & magnificat. Cui reprehensionis optimo sane modo satisfacit hoc loco anima, libentissimeque sese opponit huic, caeterisque omnibus, quae sibi mundus potest imponere, id omne, postquam ad amoris medullam peruenit contemnendo: quin imo se ipsam aestimat, & gloriatur, quod talia propter dilectum praestiterit; unde sponte illa fatetur in hoc cantu, mundi amatores allocuta in hunc modum: Quod si posthac pristinas consuetudines, & oblectamenta frequentantem non videant, illis se perijsse, & ab eis elongasse dicant; idque tam sibi gratum esse, ut sponte hoc modo petire voluerit, amatum suum requirendo per virtutum opera, illius amore succensa. Vt autem perditionis suae lucrum videant, nec insipientiae, aut deceptionsi (prout ipsi perperam iudicantes, patant) id adscribant; hanc sui amissionem, lucrum suum fuisse ait; ideoque ex indultis perditam, & erabundam se ipsam fecisse.

*Si ergo deinceps in prato,
Nec visa, nec inuenta fuero.*

Pratum vulgo appellatur, locus quidam communis, quo solet continere populus solarij & recreationis gratia; ubi etiam pastores pascunt pecora sua: & sic prati appellatione, designat anima hoc loco mundum, in quo homines saeculares habent oblectamenta, & conversationes suas, & pascunt greges suorum appetituum. Vbi alloquitur anima saeculares homines dicendo, quod si non fuerit visa, nec inuenta vacare his rebus, prout solebat, antequam se totam Deo dicaret, eo ipso se his omnibus perijsse credant, & dicant; siquidem summopere laetatur ex eo cupiens ut divulgetur, & innotescat, dum ait:

Dicite me perijsse.

Non erubescit coram saecularibus, qui Deum amat de operibus gratia illius, praestitis, neque ob pudorem illa occultat, tamen si uniuersus mundus illa debeat condemnare. Qui enim erubuerit coram hominibus confiteri Filium Dei; opera sua intermittendo, idem Dei Filius, ut per S. Lucam ipse testatur, erubescet confiteri eum coram Patre suo. *Qui me erubuerit, & meos sermones, hunc filium hominis erubescet cum*

Luc. 9. 26

venerit in maiestate sua, & Patris, & Sanctorum Angelorum. Et propterea anima erecta amoris animo potius gloriatur ut ad dilecti sui laudem innotescat, quod tale opus ob amore ipsius praestiterit: quod feliciter, ceteris rebus, mundi huius perierit: & ideo ait:

Dicite me perijsse.

Insignem hanc, adeoque perfectissimam audaciam, & deliberationem in operando, pauci ex spiritualibus aspicuntur. Quamvis enim nonnulli illa tentent, & exerceant; quin imo eorum aliqui se valde prouectos putent; nunquam tamen omnino se ipsos perdunt, quia deo nulla puncta, siue respectus mundi, & naturae, quo sic pure perfecteque propter Christum operentur, nullo habito respectu, quid alij dicant, quidue illi iudicabunt. unde qui huiusmodi sunt, reuerentia non poterunt; *Dicite me perijsse.* Equidem cum sibi ipsis nec dum perierint in operando, & adhuc erubescant Christum opere confiteri coram hominibus, propter inanes respectus: vere in Christo non viaunt.

Nam cum amore arderet.

Id est, quia virtutes operando, Deo amore succensa eram,

Perij sponte sed sui lucrifacta.

Verus amator, confestim in cæteris omnibus sui dispēdiam facit, vt magis se ipsum lucretur, in eo q̄ amat. Et propterea ait nūc anima, quod se ipsam perdidit, quod est, ex industria se ipsam perdere: idque contingit dupliciter. Primo perdendo se ipsam, nullam sui rationē habendo in re aliqua, sed tantum Dilecti sui; gratuito sele tradendo illi, absque propriæ utilitatis intuitu, sponte perdēdo se ipsam, nec vlla in re lucrari volendo. Secundo, pereundo rebus omnibus, nibili faciēdo, quæ sua sunt, sed ea solum, quæ concernunt amatum; & hoc est, petire rebus omnibus, id est, cupere, vt alij eas lucrentur. Talis est fidelis amator Dei, qui nec lucrum præterdit, nec præmium; sed tantum omnia, etiā se ipsum, voluntarie perdere propter Deum, quod proprium lucrum reputat. Ecclane ita est, iuxta D. Pauli dictum, *Mori lucrum*, hoc est, meum mori pro Christo spiritualiter rebus om-

nibus, etiā mihi ipsi, meum lucrum est; & propterea anima dicit *sui lucrifacta*. Qui enim se ipsum perdere nescit, se non lucretur, imo se perdit. Que madmodum *Mat. 16.* Dominus nolter ait in Euangelio: *Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam; qui autem perdidit animam suam propter me, inueniet eam*. Quod si prædictum verum magis spiritualiter velimus intelligere, magisq; ad præsens institui; sciendum est, quod cum anima in via spirituali, eo vsque deuenit, vt se ipsam perdidit, in conuersatione, & commercio cum Deo, quoad modos omnes, & vias procedendi naturales; nec deinceps illum quærit per considerationes, formas, aut sentimenta, aut per alia quæuis media creaturarum, & sensus: sed hæc omnia & quemuis alium modum, & rationem propriam supergressa, agit cum Deo, eoque perfruitur in fide, & amore; tunc dicitur verò Deo lucrifacta: eo quod serio se ipsam perdidit circa omnia, quæ non sunt Deus.

CANTVS VIGESIMVS.

SECUNDVS.

CANCION XXII.

SENSVS.

*De flores y esmeraldas
En las frescas mannanas escogidas
Haremos las guarnaldas
En tu amor florecidas
I en vn cabello mio entretecidas.*

*Ex floribus & smaragdīs
Primo manē selectis
Serta conficiemus
In amore tuo florentia,
Et in vno capillo meo intertextis.*

DECLARATIO.

In hoc cantu iterum Sponsa alloquitur Sponsum in cōmunicatione & delitijs amoris, vbi agit de solatio & delectatione, quam anima sponsa, & Dei filius percipiunt ex possessione diuitiarum, virtutum & donorum vtrique communium, earumque recepto exercitio, promiscuē fruendo illis, in cōmunicatione vniōnis amorosæ.

Ecc

Propter.